

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. marts 2021 — VS mod Hauptzollamt Münster (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-7/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EU-toldkodeksen – forordning (EU) nr. 952/2013 – artikel 87, stk. 4 – stedet, hvor toldskylden opstår – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1 – artikel 70 og 71 – importmomspligtens indtræden og afgiftens forfald – stedet, hvor afgiftsskylden opstår – konstatering af en manglende efterlevelse af en forpligtelse, der er fastsat i Unionens toldlovgivning – vare, der fysisk blev indført i Unionens toldområde i en medlemsstat, men som blev optaget i Unionens økonomiske kredsløb i den medlemsstat, hvor konstateringen blev foretaget)

(2021/C 163/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VS

Sagsøgt: Hauptzollamt Münster

Konklusion

Artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at importmerværdiafgiften vedrørende toldpligtige varer opstår i den medlemsstat, hvor det er blevet konstateret, at en forpligtelse, der er fastsat i Unionens toldlovgivning, ikke er blevet efterlevet, når de pågældende varer, selv om de fysisk blev indført i Unionens toldområde i en anden medlemsstat, blev optaget i Unionens økonomiske kredsløb i den medlemsstat, hvor den nævnte konstatering er blevet foretaget.

⁽¹⁾ EUT C 137 af 27.4.2020.

Appel iværksat den 26. august 2020 af CF, TB, LO S.A. og UM S.L. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. juni 2020 i sag T-22/19, Nogueer Enríquez m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-403/20 P)

(2021/C 163/12)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: CF, TB, LO S.A. og UM S.L. (ved advokaterne J. Álvarez González og S. San Felipe Menéndez)

Den anden part: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 3. marts 2021 forkastede Retten (Sjette Afdeling) appellen, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet, hvorfor CF, TB, LO S.A. og UM S.L. bærer deres egne omkostninger.